

РЕШЕНИЕ

№ 4297

гр. София, 27.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 31.05.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Арnaudова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова

Весела Андонова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **3866** по описа за **2013** година докладвано от съдия Весела Андонова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение от 28.02.2013 г. по НАХД № 17835/2012 год., Софийски районен съд, НО, 15 състав, е отменил наказателно постановление /НП/ № 0245/04.07.2012 г., издадено от Председателя на Комисия за регулиране на съобщенията (КРС), с което на [фирма], за нарушение на чл. 325, ал.1 във вр. с чл. 336 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС) във вр. с чл. 2.7.1. от Разрешението във вр. с чл. 31, ал.1 от Функционалните спецификации, е наложена имуществена санкция в размер на 60000 лева.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от Комисия за регулиране на съобщенията, с твърдения, че то е незаконосъобразно. Твърди се, че правните изводи на въззивния съд са неправилни и незаконосъобразни. В съдебно заседание касационният жалбоподател не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба – [фирма] – редовно призован, не се явява, не изпраща представител. По делото са депозиран писмени бележки, в които се изразява становище за неоснователност на подадената жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че решението на КРС следва да бъде отменено.

Административен съд София - град, X-ти касационен състав, след като се запозна с

обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение, като е произвела със завеждането си целеният с нея деволутивен и суспензивен ефект.

Разгледана по същество същата се явява неоснователна.

Доля К. П. била абонат на мобилна телефонна услуга, предоставяна от [фирма] въз основа на договор Х«Ш./03.09.2008г., сключен между мобилния оператор и потребителя за срок от 24 /двадесет и четири/ месеца. Избраният потребителски план се отнасял до мобилен номер [ЕГН]. На 20.08.2011г. П. подала в магазин на [фирма], находящ се на адрес; [населено място], [улица] заявление с №62ОВ601531832 за преносимост на визирания по-горе мобилен номер. На същата дата заявлението било изпратено до даряващия доставчик [фирма] и прието от него. На 26.08.2010г. и на 02.09.2011г. [фирма] уведомило, че отказва преносимост на посочения в заявлението номер и като причина за отказа бил посочен отговор с код „005“, тъй като според договора с [фирма], абоната имал неплатени фактури съответно на 23.08.2011г, 30.08.2011г, 07.08.2011г.

По повод постъпила жалба до КРС /с вх.№14-00-4299 от 12.09.2011г./ от Доля П. регулационният орган, представляван от служителите си - Ц. М. и О. К. извършил проверка по документи относно визирания в жалбата обстоятелства в [фирма] и „К. Б. М.“ ЕАД. Резултатите от проверката били изложени в Констативни протоколи с №С-ЦМ-027/20.10.11г. ,№С-ЦМ-026/20.10.11 г. и №С-ЦМ-055/25.04.12г

На 10.01.2012г. бил съставен АУАН№С-001 от м.инспектор М. в присъствие на св. по съставяне на АУАН — В. и П. за нарушение на чл.325, ал.1 от ЗЕС, във вр. чл.31, ал.1 от Функционалните спецификации във вр. с чл.2.7.1 от Разрешението. Препис от АУАН бил връчен на датата на изготвянето му на надлежно упълномощен представител на юридическото лице /пълномощно от 15.04.2011г/. Дружеството-жалбоподател се възползвало от правото си по чл.44, ал.1 от ЗАНН като в законоустановения срок подало пространни възражения срещу съставения АУАН /с вх.№14-00-158 от 12.01.2012г./, припокриващи в голяма степен изложените доводи в сезирация съда акт.

Предвид правомощията си Председателят на КРС издал атакуваното НП, с което на [фирма] е наложена „имуществена санкция“ в размер на 60 000.00 /шестдесет хиляди/ лева за извършено нарушение по чл.325, ал.1 от ЗЕС, във вр. чл.31, ал.1 от Функционалните спецификации във вр. с чл.2.7.1 от Разрешението.

При така установената фактическа обстановка, въззивният съд е приел, че Соченото като нарушено задължение на дружеството, е било регламентирано в действащата към датата на подаване на процесите заявления разпоредба на чл.31, ал.1 от Функционалните спецификации, която към датата на извършване на твърдяното нарушение гласи, че в случай че не са налице основанията за отказ по чл.30, ал.1 и 2, доставчиците осъществяват процеса по пренасяне на номера/та съобразно определеното в настоящите функционални спецификации, процедурата по чл.24, ал.1 и общите им условия за взаимоотношения с крайните потребители. Функционалните спецификации представляват подзаконов нормативен акт, издаден въз основа на законовата делегация на чл.134, ал.3 от ЗЕС /вж. също и чл.35, ал.3 от ЗЕС/, с който се

детайлизира изпълнението на задължението по чл.134, ал.1 от ЗЕС, а не условията на издаденото Разрешение №01395/08.04.2009г.

В този смисъл описанието на извършеното съответства на фактическия състав на нарушение на чл.335, вр. чл.134, ал.1 от ЗЕС, вр. чл.31, ал.1 от Функционалните спецификации. Ето защо неоснователно е била ангажирана отговорността на дружеството за нарушаване изискванията на Разрешението, което представлява ИАА, повтарящ по същество общата разпоредба на законоустановеното задължение. Неправилно е била ангажирана санкционна отговорност на дружеството-жалбоподател за нарушаване на условията на издаденото разрешение и съответно за ангажиране отговорността му на основание чл.325, ал.1 от ЗЕС. Неправилната правна квалификация и приложение на материалния закон представлява съществено процесуално нарушение на нормативните правила на чл.42, т.5 и чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН, доколкото засяга правото на наказателния субект „да разбере" кои точно законови разпоредби е нарушило, което няма как да бъде санирано като порок от съда.

Като извърши служебно проверка, на основание чл. 218, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс, и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, десети касационен състав на Административен съд – София град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка, решаващият състав на съда съобрази и че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

При стриктно спазване на процесуалните правила Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, които са били нужни за установяване на фактите по делото. При анализа на събраните доказателства, от правна страна, решаващият състав е развил убедително съображения и мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил, въз основа на което е формулирал крайния си правен извод относно обжалваното пред него наказателно постановление. Така направеният извод съответства на приетите по делото доказателства, поради което решението е обосновано и в съответствие с материалния закон. Настоящият съдебен състав на АССГ е напълно съгласен с приетото за установено от фактическа и правна страна в мотивите на районния съд, но и не споделя касационните оплаквания и наведените доводи в касационната жалба срещу решението на СРС. Противно на твърдяното в касационната жалба, решаващият състав на СРС е анализирал с необходимата прецизност събраните в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства, при което по категоричен и несъмнен начин е установил фактите по делото, въз основа на които е стигнал до верни правни изводи. Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление, не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административно-наказателно преследване. При постановяване на решението не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, събрани са всички относими и допустими доказателства.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - X касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 28.02.2013 г. по НАХД № 17835/2012 год., Софийски районен съд, НО, 15 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.....

2.....